

mindelighed med Hensyn til Valget af de kirkelige Samsfund, i hvilke de ville deeltage.

Ligesom det imidlertid fremgaaer af det Ovenanførte, at Sognebaandets Løsning ingenlunde har til Hensigt at løse Menighedsforbindelsen, men tværtimod at styrke den, ved at give den Frihed og Sandhed, saaledes vil denne Forholdsregels Virksomhed upaatvivlelig heller ikke vise sig i talrige Udtrædelser af den hidtilværende Forbindelse med Sognemenighederne, men væsentlig yttre sig i den Indertilighed, hvormed Mange af disses Medlemmer i Bewidstheden om deres Frihed ville vedblive at føle sig knyttede til Samsundet med dem. Thi, som Commissionen har antydet, vil denne Frihed virke ved sin blotte Tilstedeværelse, og, som der tilføies, ingenlunde give Grund til at befrygte den Uro i Forholdene, som man undertiden har været tilbøielig til at antage, og som har været en af de Betænkeligheder, der ere blevne gjorte gjældende mod denne Foranstaltnings Betimelighed.

Hvad iøvrigt angaaer de andre Betænkeligheder, der ere anførte mod denne Foranstaltning, da kan man vel ikke nægte Rimeligheden af, at den undertiden vil blive misbrugt til Fyldestgjørelse af uærdige Motiver; men saadanne enkelte Misbrug, der ere uadskillige fra enhver Frihed, kunne naturligtvis ikke komme i Betragtning til at forhindre en forøvrigt retfærdig og naturlig Foranstaltning. Ogsaa vil den medføre adskillige practiske Vanskeligheder, men disse maae efterhaanden søges overvundne. Under ingen Omstændigheder kunne saadanne Betænkeligheder komme i Betragtning med Hensyn til en Foranstaltning, hvis Nødvendighed nu maa ansees for at være saa almindelig anerkjendt, som Sognebaandets Løsning, og som mere og mere bliver Gjenstand for et saa almindeligt og lydeligt Onske, at Ikke-Dybsyldelsen heraf vilde være den fordærvelige Gjæring, der truer vore kirkelige Tilstande, medens dets Imødekommen vil virke forsonende og beroligende.

Bevægelsen for denne Sag har desuden nu antaget en saadan Charakter, at den ikke let længere vil kunne holdes tilbage. Allerede paa den forrige Rigsdags-Session vedtog Folkethinget med en aldeles overvæltende Majoritet

et Forslag til en Lov om „kirkelig Frihed i den danske Folkekirke“, hvis væsentlige Gjenstand netop var Ophævelsen af Sognebaandet, men tildeels under en Form, som Ministeriet ikke kan billige. Lignende Forslag vil, hvis Regjeringen ikke selv forekommer det, upaatvivleligt fremkomme paa nærværende Rigsdags-Session, og der er ingen Tvivl om, at det paaany vilde blive vedtaget med en saa aldeles overvæltende Majoritet, at det, selv om man ikke var enig i Enkelthederne, vilde være betænkeligt at nægte det allerhøieste Sanction. Men det maa da under alle Omstændigheder ansees for at være det Retteste, ligesom ogsaa denne Sags egen Beskaffenhed synes at medføre det, at Regjeringen selv tager Initiativet ved at fremlægge et Udkast, hvori Alt det er undgaaet, der kunde vække grundet Betænkelighed, og om hvilket den kan gjøre sig Haab om, at det vil vinde Majoriteten for sig i Thingene, selv om det ikke maatte tilfredsstille Alles Fordringer.

Det foreliggende Udkast gaaer, overensstemmende med Kirkecommissionens Forslag, ud paa at tillade Enhver, der ønsker det, under Sagttagelse af de nærmere Forfrister, som det vil blive nødvendigt at tilføie, at slutte sig i kirkelig Henseende til en hvilken som helst for en vis Menighed beskikket Præst. I denne sidste Henseende adskiller det sig væsentligt fra det Forslag, der blev vedtaget i Folkethinget, hvorefter denne Frihed skulde udstrækkes til enhver i fast Embede ansat Præst, altsaa ogsaa ordinerede Catecheter og personelle Capellaner, skjøndt de ingen Menighed, eller i alt Fald ingen selvstændig Menighed have, og denne Udstrækning staaer i Forbindelse med den hele Opfattelse, som Forslaget iøvrigt gaaer ud fra, af den Frihed, som ved Sognebaandets Løsning skulde skabes, nemlig som en ubunden Frihed til at vælge, hvilken Præst man vil, til Udførelse af foresaldende ministerielle Handlinger, under fuldkommen Opgivelse af Menighedsforholdet. Denne Opfattelse er imidlertid aldeles uforenelig med den Betydning, som efter Ministeriets Anskuelse bør lægges i denne Foranstaltning, som et Middel, ikke til at opløse, men netop, gennem Frigjørelsen, til at befæste og udvikle Menighedsforholdet, som